

Сльоза

Михайло Старицький

Чи пам'ятаєш, як з тобою
Прощавсь я пізньою добою?
Вечірня зіронька зійшла
В безодні синій над горою,
Понад дібровою німою
Якась пташина проплила...
На сході десь чорніла хмара...
А ти бліда, як та примара,
Стояла з смутком на чолі,
Ламала рученьки свої
В німій скорботі – і розваги
Тобі подать не мав я зваги...
Майнула хвиля, час настав,
І мов вогонь якийсь зайняв
В твоїх очах ненатлі муки;
Свої знеможенії руки
Кругом мене ти обвила
І тяжко, тяжко заридала...
Моя ти зоре! Чи ти знала,
Як та сльоза мене пекла?
Минули роки, сивий волос
Морозить голову, а я
Усе блукаю по гаях
Та чую твій надбитий голос,
І досі рвійно й гаряче
Твоя сльоза мене пече!